

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/496/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613213108
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5613213108.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej, členov senátu JUDr. Jozefa Turzu, JUDr. Ladislava Mejstříka v právnej veci navrhovateľa Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom v Piešťanoch, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, zastúpeného Advokátska kancelária ERASMUS LEGAL, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Justičná 9, IČO: 36 789 615 proti odporcovi O. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. XXX, v konaní o zaplatenie 385,60 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 8C/314/2013-31 zo dňa 12. 2. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu navrhovateľa, ktorou sa domáhal zaplatenia istiny 315,14 eur a kapitalizovaného denného úroku z omeškania od zosplatnenia do podania návrhu 65,38 eur, úroku z omeškania 0,024 % denne z 385,60 eur od 12. 12. 2013 do zaplatenia, zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v súvislosti s ust. § 151 ods. 1 O.s.p. s prihliadnutím na úspech odporcu v spore a skutočnosť, že zo spisu nezistil, že by mu účelne vynaložené výdavky vznikli.

Z vykonaného dokazovania považoval za preukázané, že medzi účastníkmi bola uzatvorená 12. 9. 2007 pod č. 3709032732 telefónna pôžička SR, ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru 25 000,- Sk (829,85 eur) s tým, že odporca sa zaviazal vrátiť úver v 60 mesačných splátkach, každá vo výške 859,- Sk (28,51 eur), teda spolu 51 540,- Sk, čo zodpovedá 1 710,81 eur (28,51 x 60). Dohoda o výške ročnej úrokovej sadzby na prvej strane zmluvy uvedená nebola. Zmluva obsahovala údaj o 38,80 % RPMN, priemerná hodnota RPMN uvedená v zmluve nebola a neboli uvedené ani termíny splatnosti jednotlivých splátok. Dátum splatnosti prvej splátky bol stanovený na 1 mesiac od dátumu poskytnutia úveru, pričom neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy boli úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s.. Zo splátkového kalendára bolo preukázané, že odporca zaplatil v čase od 22. 10. 2007 do 22. 11. 2007 a od 22. 1. 2008 do 22. 9. 2008 12 splátok po 28,5136 eur, 3 splátky po 28,5135 eur, v dňoch 22. 11. 2007, 22. 10. 2008 a 22. 11. 2008 31 splátok po 28,51 eur, od 22. 1. 2009 do 22. 7. 2011 a dňa 22. 8. 2011 zaplatil 13,5402 eur, takže celkovo zaplatil na úhradu dlhu 1 325,05 eur. Z tohto listinného dôkazu tiež vyplýva, že odporca zaplatil na istinu úveru 604,7533 eur a na úrok z úveru 849,3104 eur. S prihliadnutím potom na takto zistené skutočnosti a platnú právnu úpravu okresný súd dospel k záveru, že odporca svoj záväzok zo zmluvy o úvere splnil v celom rozsahu riadne a včas. Svoj postup okresný súd zdôvodnil tým, že obligatórnou náležitosťou úverovej zmluvy musí byť dohoda o

výške úroku, za ktorý si dlžník peniaze požičal. V úverovej zmluve zo dňa 12. 9. 2007 takáto dohoda obsiahnutá nie je. Pokiaľ i navrhovateľ v doplnení žaloby tvrdil, že výška úroku sa zistí ako rozdiel súčiny výšky mesačnej splátky a počtu splátok a výšky poskytnutého úveru, čo je uvedené v § 1 hlavy 5 úverových podmienok, okresný súd ustálil, že vzhľadom na požiadavku zrozumiteľnosti, určitosti a jednoznačnosti každej zmluvy nemožno považovať dojednanie o výške úroku uvedené v § 1 hlavy 5 za jasné a dostatočne určité. Požiadavka určitosti dohody o výške úroku je zvýraznená faktom, že ide o formulárovú zmluvu uzatvorenú s odporcom ako spotrebiteľom a z tohto dôvodu je potrebné podľa okresného súdu postupovať podľa § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom k 12. 9. 2007, kedy navrhovateľ s odporcom zmluvu uzatvoril.

Proti rozsudku okresného súdu, v zákonnej lehote, doručil odvolanie navrhovateľ. Vytýkal okresnému súdu, že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Okresný súd žalobu zamietol z dôvodu, že v úverovej zmluve chýba výška úroku z úveru. S takýmto právnym posúdením sa navrhovateľ nestotožnil. Uviedol, že okrem toho, že predmetná úverová zmluva je zmluvou spotrebiteľskou, na ktorú sa vzťahuje špeciálna právna úprava, primárne je potrebné ju posúdiť podľa Obchodného zákonníka ust. § 497, podľa ktorého sa dlžník zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky z úveru vrátiť a zaplatiť úroky. Podstatnými náležitosťami úverovej zmluvy je teda poskytnutie peňažných prostriedkov zo strany navrhovateľa a vrátenie úveru spolu s úrokmi. V tejto súvislosti odkazoval na § 1 hlavu 5 úverových podmienok, podľa ktorých klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver, a to v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti sú určené v úverovej zmluve. V jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny a úroky, ktoré je klient podľa tejto úverovej zmluvy a týchto úverových podmienok povinný platiť. Poukazoval tiež na § 4 ods. 2 až 5 zákona č. 258/2001 Z.z. a zákon Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov s tým, že uzavretá úverová zmluva spĺňa všetky zákonom stanovené náležitosti, tak aby mohol byť poskytnutý úver považovaný za úver s úrokmi a poplatkami. Uviedol, že podľa zákona o spotrebiteľskom úvere v ust. § 4 výslovne tento sankcionoval úverovú zmluvu o spotrebiteľskom úvere bezúročnosťou a bez poplatkov len v jednom prípade, a to v prípade neuvedenia RPMN, pričom v čase uzavretia zmluvy, t.j. 12. 9. 2007 medzi obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere nepatrila údaj o výške úrokovej sadzby za poskytnutie úveru. Vzhľadom na skutočnosť, že navrhovateľ v čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy nebol povinný uvádzať údaje o výške úrokovej sadzby úroku za poskytnutie úveru, pričom všetky povinné obsahové náležitosti, vrátane RPMN v zmysle § 4 ods. 2 a 3 ZSÚ v zmluve uviedol, zastal názor, že navrhovateľ si voči odporcovi uplatnil úroky a poplatky spojené s poskytnutím úveru dôvodne. V nadväznosti na uvedené zastal názor, že okresný súd nesprávne právne vec posúdil, preto žiadal buď rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie alebo zmeniť a návrhu navrhovateľa vyhovieť. Pre prípad úspechu si uplatnil náhradu trov konania, ktoré vyčíslil.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. rozsudok okresného súdu ako správny, podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, dospel k správnym skutkovým zisteniam a vyvodil správny právny záver. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia je dostatočne zrejmé, na podklade akých skutočností návrh navrhovateľa zamietol.

Ako napokon vyplýva i z odvolania navrhovateľa, okresný súd správne na vec aplikoval príslušné ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona SNR č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov.

Aj keď je potrebné prisvedčiť odvolateľovi v tom, že ZSÚ v ust. § 4 výslovne sankcionoval úverovú zmluvu bezúročnosťou a bez poplatkov len v prípade neuvedenia RPMN, v odseku 5 na druhej strane stanovil, že od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Tak ako správne uviedol okresný súd, zmluva o spotrebiteľskom úvere, údaj o výške úroku z poskytnutého úveru neobsahuje, a pokiaľ i navrhovateľ odkazuje na úverové zmluvné podmienky, je potrebné uviesť, že tieto podobne ako celá úverová zmluva, sú písané tak drobným a nečitateľným písmom, že je len ťažko uveriť tomu, že odporca ako spotrebiteľ sa s nimi vôbec oboznámil a pochopil ich zmysel. Pokiaľ i v § 1 hlava 5 bol uvedený spôsob výpočtu úroku poskytnutého úveru, nemožno od priemerného spotrebiteľa v čase uzatvárania zmluvy požadovať, aby pri tak neprehľadne a drobným písmom písaných úverových podmienkach bol schopný prepočítať si výšku úroku podľa vzorca, vyplývajúceho z tohto ustanovenia.

Zákon o spotrebiteľských úveroch v § 4 ods. 5 jednoznačne uvádza, že od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere, pričom v § 4 ods. 2 písm. a/ jednoznačne zákon stanovil požiadavku, v ktorej zákon o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať sumu, počet a termín splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť.

Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že tieto náležitosti, vrátane sumy úrokov a iných poplatkov, musí obsahovať priamo zmluva o spotrebiteľskom úvere, písomný právny úkon vyjadrujúci zhodnú vôľu účastníkov zmluvy s tým, že nie je možné takúto náležitosť, ako je výška úroku požadovaná z poskytnutého úveru, uviesť do úverových podmienok, ktoré medzi účastníkmi ani neboli individuálne dojednané a boli vopred naformulované zo strany dodávateľa.

Ako sám navrhovateľ v podanom odvolaní uviedol, podstatnými náležitosťami úverovej zmluvy podľa § 497 Obchodného zákonníka je poskytnutie peňažných prostriedkov zo strany navrhovateľa a vrátenie úveru spolu s úrokmi zo strany dlžníka. To znamená, že dlžníkovi musí byť už v čase podpísania úverovej zmluvy jednoznačne zrejmé a jasné, akú výšku úrokov má spolu s poskytnutými peňažnými prostriedkami veriteľovi vrátiť, pričom § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch na úpravu v Obchodnom zákonníku nadväzuje tým, že veriteľa sankcionuje za neuvedenie úrokov a poplatkov priamo v zmluve o spotrebiteľskom úvere tým, že takéto neuvedené úroky a poplatky od dlžníka ako spotrebiteľa nemôže požadovať.

Okresný súd pri svojom rozhodnutí aplikoval správny právny predpis, svoje rozhodnutie, i keď stručným, avšak dostatočne zrozumiteľným spôsobom odôvodnil, v nadväznosti na čo odvolací súd jeho rozhodnutie ako správne podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd nepriznal, nakoľko ani z obsahu spisu nezistil, že by mu účelne vynaložené výdavky v súvislosti s odvolaním podaným zo strany navrhovateľa vznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.